

кона мъ? кога дойде съ сичката си слава безъ никакво покривало? за да сяди съ сичкыя си гнѣвъ безъ никаква милостъ? ахъ! това азъ покривамъ, и премълчавамъ, и оставамъ да раздѣле ўмътъ ви онова, което іазыкътъ ми не може ви представи. Гнѣвъ Божій безъ милостъ! Боже мой, „Кой знае дѣржавата на гнѣвътъ ти, и отъ страхътъ ти да исчисли гърости-та?“⁽¹⁾ за това и Божественныи Златовѣстъ говори: нестърпима е Геенната, и онажъ мѣка, нѣ ако ви нѣкакъ положили хи-леды геенни, нищо такъсъ не може каза. каквото да видимъ кроткото лице да сѫ отвръща, и тихото око, да не може да търпи да нѣ гледа.“ Но защо само гнѣвъ безъ милостъ? защото тогъвъ става сядъ, и отмъщеніе, и това е, ако го разглѣдате добрѣ, най-страшното обстоятелство на второто Христово Пришествіе.

По два образа сяди Богъ грѣшника. Езъ тѣкашныи животъ, по-нѣже грѣхътъ може сѫ изглади чрезъ покааніето, Богъ сяди грѣшника, какъ-то сядімъ сяди престъпника, но той го има, какъ-то бащата има сына си, сирѣчъ, не съ сичкыя си гнѣвъ: „и не цѣ въспали всичкыя си гнѣвъ?“⁽²⁾ говори Пророкътъ; сяди го съ една мѣрка отъ гнѣва си, тзъ щото да сѫ смири грѣшникътъ чрезъ раната, и даса обзрне чрезъ настакленіето споредъ Богослова Григорія: „Елікъ ѿ-ци-ѣломъ дритисѧ ѿзваленомъ, и къ Богъ ѿратитисѧ на ченномъ,“ тзъ щото тѣкашното негово правосяддие сяди съ дзл-готърпѣніе, и той е сядникъ праведенъ, крѣпъкъ, и дзлготърпѣликъ. Езъ дрѣгыятъ обаче животъ, защото грѣхътъ не може сѫ изглади вѣ-кы чрезъ покааніето, (защото тогасъ не е вѣкъ време за покааніе), сяди грѣшника като виноватъ, а има го за врагъ, като за виноватъ го сяди, като на врагъ прави отмъщеніе. Тѣка е и Богъ сядімъ, и Богъ отецъ; тамо е и Богъ сядімъ, и Богъ отмѣстителъ, нѣ кое от-мъщеніе има да стори Богъ?

Единъ Скитскіи царь ѿбилъ скомъ си сынъ, който за нѣкомъ си погрѣшка билъ престъпникъ закона мъ; нѣ отъ тогава той заповѣдалъ, щото саблата, съ којто го посѣкалъ, да стои окачена въ сяди-лището, когато той сядалъ хората, и когато излизалъ по вънъ на разходъ, единъ да ѡдержи въ рѣката си високо, та да ѡгледатъ, и да сѫ страхуватъ сичкыты людіе: той искали да каже съ това: о вѣй, които сѫ намирате подъ моата властъ, виждате, онажъ сабла, и

(1) Псал. 89, ст. 11. (2) Псал. 77, ст. 38.